

ÎNTÂMPINARE LA CEREREA DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

Instanța_

Secția_

Dosar nr. /

Termen la data de_

Domnule Președinte, [1]

Subsemnatul_, domiciliat în_, în calitate de pârât în cauza de față, formulez prezenta

Întâmpinare

la cererea de chemare în judecată având ca obiect_, formulată de reclamantul_ în dosarul nr._, prin care vă solicit:

- _ [2] (să respingeți acțiunea în totalitate/să admiteți acțiunea/să admiteți în parte);
- să obligați reclamantul la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele întâmpinării:

Excepții [3]: Invoc următoarele excepții:

a) de procedură _

b) de fond_

Apărări de fond [4]: învederez instanței că_

Temeiul de drept [5]: Invoc dispozițiile art. 115 C. proc. civ. și_

Probe [6]: Vă solicit încuviințarea următoarelor probe_

Anexez [7]: copie a întâmpinării pentru reclamant, copie înscrisuri, certificate pentru conformitate, pentru reclamant, lista cu numele și domiciliul martorilor.

Semnătura,

Domului Președinte al Judecătoriei/Tribunalului [8]

Explicații

[1] Natura juridică. Întâmpinarea, reglementată de art. 115 C. proc. civ., este actul procedural menit să reflecte poziția pârâtului în raport de pretențiile formulate de reclamant. În literatura de specialitate, întâmpinarea este definită ca fiind actul de procedură prin care pârâtul răspunde la cererea de chemare în judecată, urmând să se apere față de pretențiile reclamantului.

Potrivit art. 118 alin. (1) C. proc. civ., întâmpinarea este obligatorie, afară de cazurile când legea prevede în mod expres altfel. Spre exemplu, întâmpinarea nu este obligatorie în caz de asigurare a dovezilor [art. 236 alin. (3) C. proc. civ.], în materie de [divort](#) [art. 612 alin. (5) C. proc. civ.] și în cazul acțiunilor posesorii [art. 674 alin. (4) C. proc. civ.].

Chiar dacă pârâtul nu a depus întâmpinare, el are în continuare posibilitatea să se apere prin combaterea pretențiilor reclamantului și prin discutarea, în fapt și în drept, a susținerilor și a dovezilor adversarului, așa cum rezultă din dispozițiile art. 171 C. proc. civ., și poate să invoce în tot cursul procesului excepțiile de ordine publică.

Întâmpinarea va fi depusă nu numai ca răspuns la cererea de chemare în judecată, ci va îndeplini aceeași funcție procedurală și față de cererea reconvențională, de cererea de chemare în garanție, de intervenția principală sau de chemarea în judecată a altor persoane.

1.1. Cuprinsul întâmpinării este prevăzut de art. 115 C. proc. civ., trebuind a fi menționate:

- a) excepțiile de procedură ce pârâtul ridică la cererea reclamantului;
- b) răspunsul la toate capetele de fapt și de drept ale cererii;
- c) dovezile cu care se apără împotriva fiecărui capăt de cerere (când se va cere dovada cu martori, pârâtul va arăta numele și domiciliul acestora);
- d) semnătura.

1.2. Termenul de depunere. Potrivit dispozițiilor art. 114¹ alin. (2) C. proc. civ., întâmpinarea va fi depusă la dosar cu cel puțin 5 zile înainte de termenul de judecată, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a mai propune probe și de a invoca excepții, în afara celor de ordine publică, raportat la dispozițiile art. 118 alin. (2) C. proc. civ. Dacă cererea de chemare în judecată nu a fost comunicată pârâtului, acesta va putea solicita instanței un termen pentru a lua cunoștință de motive și a formula întâmpinare.

Potrivit art. 114¹ alin. (3) C. proc. civ., termenul de judecată va fi stabilit astfel încât, de la data primirii citației, pârâtul să aibă cel puțin 15 zile pentru a-și pregăti apărarea, iar în procesele urgente, cel puțin 5 zile.

Potrivit art. 118 alin. (3) C. proc. civ., în cazul în care pârâtul nu este reprezentat sau asistat de avocat, președintele îi va pune în vedere, la prima zi de înfățișare, să arate excepțiile, dovezile și toate mijloacele de apărare, despre care se va face vorbire în încheierea de ședință; instanța va acorda, la cerere, un termen pentru pregătirea apărării și depunerea întâmpinării.

În situația în care instanța acordă un termen reclamantului, potrivit dispozițiilor art. 132 alin. (1) C. proc. civ., pentru întregirea sau modificarea cererii, se va acorda termen pentru comunicarea cererii modificate

către pârât, în vederea depunerii întâmpinării.

[2] Obiectul întâmpinării. Pârâtul poate solicita instanței respingerea în totalitate a acțiunii formulate de reclamant, admiterea acțiunii sau admiterea în parte a acesteia.

În situația în care există mai multe capete de cerere formulate de reclamant, poziția pârâtului va fi nuanțată, acesta putând solicita respingerea unui capăt de cerere și admiterea altuia, în funcție de interesul său.

[3] Excepțiile ridicate de pârât se vor referi nu numai la excepțiile de procedură, ci și la excepțiile de fond³), de vreme ce întâmpinarea urmărește să opună reclamantului toate mijloacele de apărare prevăzute de cod. Astfel, alături de excepția de necompetență sau litispendență, vor fi putea fi invocate autoritatea de lucru judecat, lipsa calității procesuale active, lipsa interesului, prematuritatea acțiunii etc.

Deosebirea între cele două categorii de excepții, în ce privește momentul invocării, apare pe planul sancțiunilor: numai excepțiile de procedură care nu au fost arătate în întâmpinare sau la prima zi de înfățișare nu vor mai putea fi invocate în cursul judecății (afară de cele de ordine publică), deoarece a intervenit sancțiunea decăderii.

Este necesar ca excepțiile să fie invocate însoțite de argumentația necesară, pentru a justifica ridicarea excepției. De pildă, dacă pârâtul susține că acțiunea este prescrisă, va trebui să arate data scadenței obligației și să arate că, în raport de aceasta, la data formulării cererii de chemare în judecată acțiunea era prescrisă, potrivit dispozițiilor Decretului nr. 167/1958.

Chiar dacă pârâtul nu a depus întâmpinare, acesta poate invoca, în tot cursul procesului, excepțiile de ordine publică, potrivit dispozițiilor art. 118 alin. (2) C. proc. civ.

[4] Apărările de fond pe care le poate invoca pârâtul constituie răspunsul la fiecare dintre capetele de cerere formulate de reclamant. Apărările vor fi de fapt și de drept și vor tinde să argumenteze netemeinicia acțiunii. De exemplu, într-o acțiune în revendicare imobiliară pârâtul s-ar putea apăra susținând că nu ocupă imobilul revendicat, care este o apărare de fapt, sau că are titlu de proprietate asupra acestuia, ceea ce constituie o apărare de drept.

[5] Temeiul de drept Pârâtul poate invoca atât temeiurile de drept procesual, cât și de drept material, pentru a-și susține excepțiile și apărările invocate. De pildă, într-o acțiune în rezoluțiune a contractului de vânzare-cumpărare pentru neplata prețului, pârâtul poate invoca excepția de neexecutare a contractului, care este o apărare de fond și este un efect al convențiilor sinalagmatice, iar în drept se vor indica dispozițiile art. 969 C. civ.

[6] Probele. Având în vedere dispozițiile art. 118 alin. (2) C. proc. civ., întâmpinarea capătă un rol esențial în formularea apărării pârâtului, de vreme ce nedepunerea acesteia în termenul prevăzut de lege atrage decăderea pârâtului din dreptul de a mai propune probe și de a invoca excepții, în afara celor de ordine publică. Pârâtul va putea solicita încuviințarea oricărei probe necesare pentru dovedirea susținerilor sale, respectiv înscrisuri, interogatoriu, martori, expertiză etc.

Înscrisurile de care se servește pârâtul trebuie depuse în atâtea exemplare câte părți sunt, plus unul pentru

instanță. Înscrierile vor fi certificate de pârât, ca fiind conforme cu originalul, potrivit art. 116 C. proc. civ.

Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, dacă mai mulți reclamanți au un singur reprezentant, sau un reclamant stă în judecată în mai multe calități juridice, se va depune la dosar, pentru aceste părți, câte o singură copie.

Dacă pârâtul înțelege să se servească de proba testimonială, va indica în întâmpinare numele și domiciliul martorilor.

6.1. Excepții de la aplicarea art 115 C. proc. civ. în ceea ce privește propunerea probelor.

Chiar dacă pârâtul a omis să indice, prin întâmpinare, în termenul prevăzut de lege, dovezile de care înțelege să se folosească în apărare, el mai poate cere instanței să-i încuviințeze probe în condițiile prevăzute de art. 138 C. proc. civ.:

- a) când nevoia dovezii reieșea din dezbateri și partea nu o putea prevedea;
- b) când administrarea dovezii nu pricinuiește amânarea judecății;
- c) când dovada nu a fost cerută în condițiile legii, din pricina neștiinței sau lipsei de pregătire a părții, care nu a fost asistată sau reprezentată de avocat.

[7] Cerințe obligatorii Potrivit art. 116 alin. (1) C. proc. civ., la întâmpinare se vor alătura atâtea copii câți reclamanți sunt și, de asemenea, se va alătura același număr de copii certificate de pe înscrisurile pe care se sprijină, plus un rând de copii pentru instanță.

7.1. Timbrajul. Având în vedere faptul că întâmpinarea este o apărare față de pretențiile reclamantului, prin care pârâtul nu formulează pretenții proprii, aceasta nu se timbrează.

[8] Instanța competentă întâmpinarea se depune la aceeași instanță și la același dosar în care este formulată acțiunea introductivă de către reclamant. Întâmpinarea se depune și în apel, recurs, în căile extraordinare de atac sau ca răspuns la cererile promovate în cursul executării silite, însă acestea vor fi tratate separate în cadrul acestei lucrări.

8.1. Comunicarea întâmpinării. Deși legea nu prevede în mod expres comunicarea întâmpinării către reclamant, aceasta trebuie efectuată în temeiul art. 86 alin.(1) C. proc. civ. Dacă această comunicare se face în ședință publică, reclamantul este îndreptățit să solicite amânarea cauzei pentru a lua cunoștință de conținutul întâmpinării și a răspunde, eventual, la excepțiile și apărările invocate de pârât.

Comunicarea întâmpinării către reclamant se face în vederea respectării principiului contradictorialității și a dreptului la apărare. Acest aspect procedural este în concordanță cu principiile impuse prin art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în sensul că se urmărește realizarea egalității mijloacelor folosite de părți în cadrul procesului civil.

